

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլ, կես տարեկանը 6 րուբլ:

Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Քիմիկոս Կրիստոֆ Բարադուստանցի:

Օտարադարձացիք իմում են աղբակի
Тужило, Редакция, Мухомор:

Ինքնագրատուներ ըստ է առաջադրանքի 10—2 ժամ

(Բացի կիրակի և տոն օրերից):

Ցայտարարություն ընդունվում է ամեն լիցուով:

Ցայտարարությունները համարվում են
իրազարկվող ըստ 2 կոպեկի:

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ուսուցչական ժողովները: Ներքին տեսչի
թիվ 1: Նամակ Շուշուբ: Նամակ Արմանակի:
Նամակ Ներսիսի: Նամակ Բարադուսի: Արտա-
քին տեսչի թիվ 2: Քիմիկոս: Փրանսիա: Ա-
րևելյան գործեր: Նամակ Պարսկաստանից: «Մը-
շակի» հեռագրեր: Ցայտարարություններ:

ՈՒՍՈՒՑՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՆԵՐ

Ըստ ամառը թիֆլիսում հա-
յոց ուսուցիչների և մի ուսուց-
չուհու փոքրիկ շրջանում մի վե-
րին աստիճանի համակրելի և
անհրաժեշտ հարց բարձրացա-
վեց մասամբ մինչև անգամ իրա-
գործվեց դա՛ ուսուցչական ժո-
ղովների հարց է:

Ինչպես (Մշակի) ընթերցող-
ներին արդեն յայտնի է այսու-
հետև թիֆլիսում ամեն տարի
լինելու են հայոց ուսուցիչների և
ուսուցչուհիների ընդհանուր ժո-
ղովներ:

Ցառախ կը լինի, եթե այդ
գործն էլ, ինչպես ամեն մի սը-
կաված գեղեցիկ (և ոչ գեղեցիկ
սկսված) գործ, մեր գեղեցկա-
րների շնորհիւ չը հասնի իր նը-
պատակին:

Իսկ ինչու հայիս շատ ան-
գամ շատ գործ է յաջողվում,
կը հարցնեն մեզ:

Մի բանի պայմաններից մեկն
էլ, և մեր կարծիքով ամենագե-
լիստորը, այն է, որ մենք, հա-
յերն, սովորություն չունենք նա-
խապատրաստվելու մի նոր գործ
սկսելու և առաջ տանելու հա-
մար. դեռ ընդհանուր չը կազ-
մած, դերասաններին ենք հրա-
փրում, մեր հասարակության,
ազգի պահանջներ չենացած և
ուղղություն չորոշած և դորա
համեմատ աշխատակիցներ չորո-
շած, սկսում ենք ամսագիրներ
և գալուստական թերթեր հրա-
տարարել, առաջուց չը մտադրե-
լայն կամ այն ընկերություններ
պատակի միտ, նախապես չը
կըսած թե՛ ինչ տեսակ մարդիկ
են հարկավոր մեզ այդ նպատա-
կը արդարացնելու համար և ո՞չ
են մեզանում, որոնք կարող էին

օգտուհեմ լինել գալին ենք ընդ-
հանուր ժողովներին և հենց ա-
ռաջի աչքի զանոնղին ենք ընտ-
րում և այն և այն:

Մենք միայն աչքի առաջ ու-
նենք, որ առանց զրամական մի-
ջոցների գործ չէ կարելի կատա-
րել և մեր բոլոր նախապատրաս-
տություններ շրջանակվում են
միմիայն նրանց որոնելով: Թափ-
րոնական ընկերությունը չունենք,
աշխատում ենք արժեքները
սովորական ծախսել, գեռ լազրի
ամսագրի նիւթի, բովանդակու-
թեան, ուղղութեան վրա չենք
մտածել, ստորագրողներին ենք
որոշում և այլն: Մենք մոռանում
ենք, որ դրամը գործ է, դա
միայն մի միջոց է, որով գործ
պէտք է կատարվի, իսկ նա
երբեք չէ կատարվի, եթէ լաւ
սկսված չէ: Գործը լաւ սկսելու
և առաջ տանելու համար միայն
զրամ բաւական չէ—հարկավոր
են ուրիշ տեսակ նախապատրաս-
տություններ:

Մի նոր գործ մեղանում ըս-
կավում է կարծես միայն նորա
համար, որ ուրիշ ազգեր վա-
ղուց այդ իրագործել են և ոչ
նորա համար, որ դա մեզ ան-
հրաժեշտ է, որ գործանից կա-
րող է կախված լինել մեր յա-
ռաջագիմունքներ, մեր ազգի ա-
պագան:

Ուրեմն եթէ մենք չենք ու-
զում միայն կապիկություն ա-
նել, եթէ իրաւ մենք ցանկա-
նում ենք, որ մեզանում մի բան
իրագործվի ոչ անուշան հա-
մար, այլ մեզ օգուտ տալու,
մենք այնպես չը պէտք է սկսենք
մի նոր գործ, ինչպես մինչև
այժմ ենք սկսել, մեզ հա՞րկա-
ւոր է, ասում ենք նախա-
պատրաստվել:

Մեղա

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԶՈՒՆՈՒՑ

11. Հոկտեմբերի
Արդեն յայտնի է, որ Անդրեա եպիսկոպոսը չը-
գետ իշխանությունից նշանակվեցաւ Շուշու ա-

ռաջն րդ, ահա եօմենիորդ ամիսը յաջորդում է
վեցերորդին, ուրեմն ամբողջ կէս տարի է՝ անցել
այդ նշանակած օրից, բայց դեռ ևս Շուշին ա-
ռանց յաջողի է և նրա հարկերաւոր գործերը ա-
ռանց ղեկավարի: Հորեմ Կառավարութեան կող-
մից արաբիս օխոլ ընթացքը թող ի նկատի
առնելի, որ ապագայում մեծամեծ յարիքների և
գիտարարութեանի պիտի հանդիպի: Այն գործերը,
որոնց վերջը այսօրից վաղի է ձգվում, ապագա-
յում տարիների չարքարներ պիտի պահանջեն: Ու-
սումնարանի կառուածական խնձկած և չսկսական
խնդիր, գեղերում դարձողներ բանալու դժու-
րութիւններ և տեսակ տեսակ արգելքներ արանք
այսպիսի մի խնդիրներ են և որպիսի արգելք,
որոնց անուշադիր թողնելը համարեա թէ կհանրի
և մահու նշանակութիւն ունեն Շուշու թեմի հա-
մար, և իւրաքանչիւր իրօքը անցկացրած թույլն
գուցէ և անհաւանակ կորուստ պատճառէ այդ
հարցերին:

Եթէ Անդրեա եպիսկոպոսը իբրև տեսուչ կա-
րող է ձեւարարել, նա իբրև առաջնորդ տանա-
պատիկ աւելի անհրաժեշտ է Շուշու թեմին: Գուցէ
նրա տեսչութիւնից արքայ շահ չունենայ ձեւա-
րանը, որքան նրա կամ մի այլ հմուտ, աշխուրդ
ու եռանդուն հովիւ բացակայութիւնից, տանա-
պատիկ պիտի վնասվի Շուշին և իր վիճակը:

Եթէ Անդրեա եպիսկոպոսը անհրաժեշտ է ձե-
ւարանի համար, ուրեմն թող Շուշու համար նշա-
նակվի մի ուրիշը: Շուշին կարծես է՝ առաջնորդի,
Անդրեա եպիսկոպոսը չի լինի, մի այլ լինի,
միայն Շուշու վիճակը ասանար մի հմուտ, ար-
թուն և եռանդուն հովիւ:

Եւ վերջապէս հոգեմբ իշխանութեան կողմից
անարդարութիւն էլ չը մի մի վիճակ հոգայ իր
բացակայ առաջնորդի ուժեղը, որից դեռ մի մի
կորեկի չափ հոգացողութիւն չէ տեսել և ոչ էլ
յոյս ունի թէ այդ տեսակ ընթացքից (այսինքն
նրա բացակայութեան ժամանակ պիտի մի թե-
թե օգնութիւն տանայ, բացի վնասը):

Եթէ իրաւ Շուշու հոգըը էլ միմեծի արտին մո-
տիկ է թող վերջու շուտաւ իրիսել իր այդ տե-
սակ անտեղ կարգադրութիւնը, որով և մի մեծ
բարիք հասցրած կը լինի Շուշու վիճակին, իրիկ
ով նրան սպասուող մեծամեծ վնասներից:

ՆԱՄԱԿ ԱՐԽԱՆՍԻՑ

Հոկտեմբերի 4-ին
Թէ և ձեր պատուական «Մշակ» լրագրին ցարդ
ոչ բաւ հնորեւ և ոչ թղթակից, անտաննախիւ
այստեղ իմ ընկերներս միջոցով ստացված բոլոր
համարները անուշադիր չեմ թողած: Կարգավոր
միշտ մեր ամենից յարգված պատուական լրագիրը,
և անգլիականով տարաբաղդ թիւրքաց Հայաստանի
անխիթար դրութեան մասին, չը կարողացանք
անտարբեր մնալ, այլ անվանցութեամբ տեղոյս
բարեկրօն Օսթանտում Հայրենիք քաջանայի, որ մի
համառօտ և ազգասիրական եռանդով լի ծանու-
ցումով այս օրերս եկեղեցու բնակից հրաւրեց տե-
ղոյս բարեպաշտ հասարակութիւնը մասնակցելու
ազգային գործին, բաց արինք մի ստորագրութիւն
յօդուտ սովելը և միասին շրջագայելով մեր հա-
մաբաղաբացի տեւը, ժողովելիք ընդամենը
169 րուբլի 35 կոպեկ, որ թէ և մի չնչիւ գու-
մար է, այնուամենայնիւ նայելով ժողովրդից սա-
կաւ իրուն, չափաւոր է և անկեղծ սրտից բղնած,
այս գումարից բաց հանելով մի րուբլի 35 կոպ,
համապարհաժախ, մնացեալ 168 րուբլին ուղար-
կելով ձեզ ամի գրոյս չեմ խնդրում եմ, յարգոյ
խմբագիր, բարեհաճէ հասուցանել ըստ պատկա-
նելոյն, ապագրելով միանգամայն նուիրատուաց
անունները պատուական «Մշակ» թէ չէ րուբլի
միամուտիւն և ի խրախույս լինենք և ալոց:

Օպեկեան Մկրտի: 10 ր., Պ յեան եղբայր 10 ր.,
Ալեանքեան եղբայր 10 ր., Նալպանդեան Ստե-

փանոս 5 ր., Տապախեան Յովսէփ 5 ր., Բարադա-
շեան Մկրտի 5 ր., Տապախեան Յովսէփ 5 ր.,
Սեւթեան Պաղտատար ր., Սուրբիկեան Մար-
տիրոս 5 ր., Արաքսեան Պողոս 5 ր., Ալեքե-
փեան եղբայր 5 ր., Յակովբեան Սիմէոն 5 ր.,
Չալիբեան Սարգիս 3 ր., Հայաճեան Անդրէաս 3
ր., Հայաճեան Սրբուհի 3 ր., Ղազարեան Մերոն
3 ր., Սեւթեան Մարիամ 3 ր., Մաճեանեան
Գապար 3 ր., Հայաճեան Յովսէփ 3 ր., Օպե-
կեան Ալեքսանդր 3 ր., Նալպանդեան Լուսե-
ղէն 3 ր., Հարիտոն Խ. դաս 3 ր., Պօռօքեան
Յովսէփ 2 ր., Ունդիբեան Գեորգ 2 ր., Տալ-
տապանեան Լուսարան 2 ր., Տապախեան Աղամ
2 ր., Օպեկեան Միսա 2 ր., Մաղումեան Ներ-
սէս 2 ր., Նալպանդեան Յովսէփ 2 ր., Ղա-
սեղեան Կարապետ 2 ր., Իշխանեան Խաչիկ 2 ր.,
Մաղումեան Գաբրիէլ 2 ր., Բախալեան Լուսեղէն
2 ր., Տապախեան Նիկողայոս 2 ր., Բախալեան Միսա
2 ր., Ճիւնիկեան Գեորգ 2 ր., Նալպանդեան Գեորգ
1 ր., Քելովեան Սեւթեոն 1 ր., Միսիրեան Նիկա-
րէթ 1 ր., Պօռօքեան Յովսէփ 1 ր., Ճիւնիկեան
Մկրտի 1 ր., Ստամբուլեան Սարգիս 1 ր., Տա-
փախեան Խաչիկ 1 ր., Սալպախեան Պապուշեան 1 ր.,
Ոսկերեան Գեորգ 1 ր., Իշխանեան Պողոս 1 ր.,
Մաղումեան Լուսեղէն 1 ր., Նալպանդեան
Սեւթեոն 1 ր., Նալպանդեան Մանուկ 1 ր., Տաղ-
ճեան Աստուածատուր 1 ր., Մաղումեան Սարգիս
1 ր., Լալիեան Ստեփանոս 1 ր., Սեւթեոն
Կարապետ 1 ր., Վարդանեան Արաքս 1 ր.,
Սարգիսեան Մարտիրոս 1 ր., Տօլիկեան Սեւթեոն
1 ր., Գովարեան Միսա 1 ր., Գեորգի Խրի-
ստոֆ 1 ր., Բաճեան Սերովբէ 1 ր., Խրի-
ստոֆ Միխայիլ 1 ր., Ժմաշկեան Մարտիրոս
1 ր., Պալեան Աւետիք 1 ր., Մեթր Գա-
թիք 1 ր., Սպիրիտոն Կորալ 1 ր., Վա-
սիլի Կոպաչեւսկի 1 ր., Ալեքսի Կոպաչեւսկի
1 ր., Մեթր Կոպաչեւսկի 1 ր., Սեւթեոն
Կորալ 1 ր., Պալեան Կորալ 1 ր., Սեւթեոն
Կորալ 50 4., Փիլիպ Կորալ 50 4., Պա-
րաբաշեան Գրիգոր 50 4., Սեմեն (Գրաչեւ)
25 4., Տալիեան Յովսէփ 10 4.: Ընդամենը 169
ր. 35 4.: Ծանապարհաժախսը բաց հանելով, մնաց
168 ր.:

Գրիգոր Ալեքեփեանց

ՆԱՄԱԿ ՆԵՐՔԻՆՑ

Հոկտեմբերի 6

Ցրտերն սկսվում են. Այգիները քաղվում են,
բերքը միջակ է, գինին կարող է թթաւ լինել, որով-
հետև օրերը զով անցան, խաղողը լաւ չը հասաւ,
թէ և սովորականից երկու շաբաթ ուշ է քաղվում:
Իւրի պուղը 18—20 րուբլի է և չէ էլ ձար-
վում, պանրի պուղը 9 րուբլի է, ուրեմն շաբաթից
թանկ է: Ցրտերն խաղաղը (30 պուղը) 45—55-ի
մէջ է խաղում, ցորենատէրերը չեն ծախում, որ
ժամանակով աւելի թանկ ծախեն: Անտրոսական
գիւղերում շտեմարաններ են շինվել, բայց ապա-
հովութեան մասին պատասխանատու չեմ: Նախն-
գապետը առաջարկում է քաղաքիս մէջ էլ շտե-
մարան շինել, բայց չեմ կարծում, որ քաղաքային
վարչութիւնը համաձայնի: Այդ մասին քիստ կա-
յացաւ, բայց խնդիրն անորոշ մնաց: Քաղաքումս
օրական 20 խաղաղ ցորեն է սպաւովում, ուրեմն
ամսուայ մէջ 600 խաղաղ, տարին կերթայ 7200
խաղաղ, 50 րուբլով հաշուած կը լինի 360,000
րուբլի, միացրած սորա չեմ և միւս կարեւոր ծախ-
սերը գուցէ լինել մօտ 70,000 րուբլի: Եթէ այս
գումարի 1/3 մասն անգամ բաւ լինէր, այնու ա-
մենայնիւ քաղաքը չը կարող ծախել իսկ եթէ
ծախէր էլ և սկսէր նախնադիցս դնել, ահազին թան-
գովիւն կը ձգէր ողջ նախնորի և իր շրջակայ նա-
խնորների մէջ, այս միտքը յայտնեց իրաւաւոր պ.
Վասիլ Նիկողայեանցն էլ և միւս իրաւաւորները
համաձայնեցան: Հարկաւոր էր ունենալ ուրեմն մօտ
100,000 րուբլի և այդ գումարով դրսից ցորեն
բերել տալ և թանգութիւն չը լինի: Բայց այդ

գումարը միանուագ չի ճարվի և հետևաբար շտապարան չենք ունենայ:

Տոնավարանի փոխարէն գտնէ՝ պատրաստի դրամադրու ունենալիքը. ապա թէ ոչ հացթուխների ձեռքին գերի կը լինեն:

Հացթուխները գնահատութիւն տակաւ ասած բանը չեն ճանաչում. երբ կամենում են փոխել են տակաւ նշանակած դիմը. քաղաքային վարչութիւնը չէ կարողանում նոցա կամայականութիւնը սանձահարել: Հացթուխների և մսավաճառների կամայականութիւնը կարելի էր զսպել նախ միջուկում, որ չը կայ. երկրորդ այն ժամանակ, երբ ոստիկանութիւնը, հաշտարար դատարանը ու քաղաքային վարչութիւնը միմեանց օգնէին օրինաց համաձայն, բայց այժմ դոցա մէջ սերտ յարաբերութիւն չէ նշմարվում: Քաղաքային վարչութիւնը կարողացել էր մեծագոյն մասը մնում է անկատար և օրրստօրէ հասարակութեան համակրութիւնը պակասում նուազում է դէպի այդ ամենափայլուն ճիւղերը: Սորա պատճառը կայանում է նախ նորանում որ վարչութեան հրահանգը տակաւին հաստատված չը լինելով նահանգապետից, ամենայն վճիռ մնում է թղթի վրա, կամ շատ դանդաղ է կատարվում. երկրորդ՝ ասում են, վարչութեան գործադիր անդամներ չեն համապատասխանում իրանց կոչմանը. երրորդ՝ իրաւասունները չեն աշակցում պարտ ու պատշաճ կերպիւ գործադիր վարչութեան. չորրորդ՝ հասարակութեան մէջ տակաւին չէ մարմնացել ինքնավարութեան վեմ սկզբունքը. հինգերորդ՝ ասում են ոստիկանութիւնը համալիր չէ գործում վարչութեան հետ և ուրիշ պատճառներ էլ կան, բայց հարկաւոր չէ սաղեմին գրողներ...

Քաղաքային վարչութեան քարտուղարը գրաւոր յայտարարութիւնով մեղադրեց գործադիր վարչութիւնը ոչ միայն անգործունէութեան մէջ, այլ և անպիտանութեան, իրաւասուններում, որը կնքի ստուգման, քրեական քննութեան կենթարկվելու գործադիր վարչութեան անդամները: Ստուգութեան համար քննիչ յանձնաժողով է կազմվել. կը ցանկայի որ չը ստուգվեն քարտուղարի ցուցմունքները:

Քարտուղարի ընտրութեան ժամանակը լրացաւ, բայց կրկին ընտրվեց հակառակ գործադիր վարչութեան ցանկութեանը:

Ուրեմն իրաւասունների բազմութիւնը (33-ից 24 սպիտակ քար ձգվեց) հակառակ է վարչութեան գործադիր անդամներին: Ով է մեղադրել ևս չեմ վստահանում պատասխանել. ցաւում եմ միայն որ բանն այսպէս է:

Պարտք եմ համարում ինձ այս ևս ասել, որ եթէ այժմ պ. քաղաքապետը և վարչութեան անդամները հրաժարվեն, իրաւասունները չէին կարող նոցանից լաւերին դնել նրանց տեղումը. ուստի պէտք է խոչնդ լինել և փոքր ինչ էլ ներողամիտ, որովհետեւ գործը նոր է և պահանջում է անել փորձառութիւն: Ասացի որ վարչութեան պարտադիր հրահանգը վաւերացած չէ, այդ պատճառով գործերի դանդաղ ընթացքը վերագրում են այդ հանգամանքին: Իրան են վերագրում նաև քաղաքի գոյուելի և անկարգաբերելի աղտոտութիւնը, փողոցների և կամարջակների քարաքանդ զրոյթները: Թաղերի գարշաշուտ աղբիւնները, բուհանների կանգնաչափ խորութեամբ փողիները, չուտ թխած հողաբաժան հացը, քաղաքի թաղերով, բաց ու կեղտոտ առուներից վազող ջրերը պատճառել են դանդաղ տեսակի հիւանդութիւններ և վատաւիճակներ: Յրանքի պէս ջրառատ քաղաքի դիմաւոր փողոցների անդամ չեն ջրվում, ուստի փոքր ինչ քամի եղած ժամանակ, քաղաք անտեսանելի է դառնում փողոց ամպերի մէջ: Այս պատճառով աչքացան ու թրջացաւ խիստ առատ է մեղադրում: Ոստիկանութեան կառավարութեան ժամանակ քաղաքի մուտքը հասնում էր 35 հազար ռուբլու, այժմ հասնում է 55 հազարին, բայց էլ քաղաքային արկղը դատարկ է և քաղաքիս մաքրութիւնն էլ նոյնն է, ինչ որ էր ոստիկանութեան միջոցին. այս շատ ցաւալի է:

Պ. Անտը Ապարեանը տեսնելով քաղաքային արկղի դատարկութիւնը նուրիյն է իր քսակից 10,000 ռուբլի, որ Գ. առաջին աղբիւր (ղրուխաւ) կոչված ջրից խողովակներով ջուր բերվի. բայց ջուրը բերելու համար, ասում են, 20—25 հազար ռուբլի պէտք է: Կտում ենք, որ յիշեալ պարտքը տեսնելով որ պիտան գումարը լրացնող չը պիտի լինի, մտադիր է բոլոր ծախսն իր քսակիցն անել և այդպիսով անմահաշինել իր անունը մեր հասարակութեան սրտի մէջ. փնտք և պատիւ այդպիսի մեծագործ քաղաքացիներին:

Պարտք Աղբիւրադիր Մելիք-Աղամալանը ևս անցեալ նիստին կանգնաւ խորվաճան օգնել քաղաքի քաղաքացիներին:

Քաղաքային արկղին, առաջարկելով իր երկարակի քարվանդարան երեք տարի ժամանակով ձրի, որ տարին մօտ 1000 ռուբլի վարձ է բերում, երաժշտական խմբին բնակեցնելու. բայց վարչութիւնը մի այլ տուն վարձած լինելով, չը կարողացաւ ընդունել: Պ. Աղամալանը նորի քարվանդարան տասն ամիս ժամանակով տուաւ Սահականդեան օր. դպրոցին, որ տայ վարձու և վարձն ստանայ, խորին շնորհակալութիւն պ. Մելիք-Աղամալանին: Քաղաքային ինքնավարութեան ինքնամիները միշտ աշխատում են վարչութեան անխորժառութիւնից ծագած սխալները մեծ ցոյց տալ իսկականից, որպէս զի յաջողեցնեն վարչութեան անկումը:

Այս մի երազ է, որ վարչութեան ինքնամիները չեն դադարում երազելուց:

Հասարակութիւնը վարդապետ չէ այնքան, որ կարողանայ սկզբում բը պրինցիպը՝ գործադրութեան կերպից դանդաղանել: Գործադրութիւնը նորանում է, որ մարդ չը կարողանայ իրան տրուած իրաւունքից օգուտ քաղել և չը կարողանայ ազատ ու լինել զերազանք առիճութիւնից: Իրաւասուններից շատերը կարծում են, թէ իրաւասունները մի տիպոս է միայն, որ շնորհված է իրանց, ուրիշ ոչինչ: Նիստի ժամանակ դոցա պարագլուխն ասում էր. «Միթէ այս տիպոսը մեզ արկել է, որ մենք ուրիշների աները մաքուր պահելու վրա մտածենք. ասե՛ք չէ արդեօք այս իրաւասուն պատուանունը կրել և քաղաքի թաղի ինչ աղքատ հաւաքողների վրա վերահսկողութիւն անել...» Ուրիշիս ամեն բան ինքն էր մտածում և անում. հիմա դուք մեզ կանչում էք և առաջարկում որ ամեն կեցողութեան, ամեն պակասութեան մասին մտածենք և գործենք. միթէ ես պարտաւոր եմ իմ բան ու գործը թողել և այս պատուաւոր անունով «խալիս» անելը և արտաքինները մաքուր պահելու վրա հսկել:

Շատ բաներ կան ասելու այդպիսի խնդր իրաւասունների փասին, բայց ես առ այժմ թողնում եմ, յուսաւով որ դուքս վերապէս կը հասկանան իրանց պարտաւորութիւնը: Տեղային մամուլի պարտաւորութիւնն է մշակել հասարակութեան կարծիքը դէպի ինքնավարութեան աղբիւր դադափը, բայց տեղային թերթի պ. խմբագիրը պարագլուխ է առ այժմ ճանդուցեալների ստուերի հետ, և հասկացում է հասարակութեանը, որ այս ինչ անձը ֆարմաթոն էր և թէ երբ մեռաւ իր ջորու հետ համարձակ միջոց եօթներորդ կրկին: Սր է պատճառը, որ պ. Պ. պաճմանը ներկայում այժմ ինչ վրա նստած, իբր կարիկատուր, և կայանում է պատերին. իսկ իր թերթը ստացել է արդէն «Պիսակ» անունը, որ նշանակում է բոլոր ու կամ քոստ. և իսկ որ քոստ տեղ է ու բոլորանք այդ թերթը, որովհետեւ բացի արատաւոր ու անպատկառ ստորագրութիւնից և հայտնաբերելից, ուրիշ մի լաւ բան չեմ գտնի նորանում: Շատ արիւնք, որ նորա խմբագիրը փրկատիայ է և գործով չէ համապատասխանում իր գնած տիպոսին:

Նորայր

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱՍԻՐԻ

Սարաւոսով, 7 հոկտեմբերի

«Մշակի» 169 համարի ներքին լուրերի մէջ «Մեղուի» կեղծ անուններով պատապաւած աշխատակիցների թուում դուք յիշում էք և մի անուն — Սուր — Սեր:

Հարցը այնքան նշանաւոր է, որ ես չը կարողանալով անտարբեր մնալ, քարոյսապէս հարկադրված եմ հրապարակելու խոստովանելի, որ իրաւի այդ անունը մի ժամանակ իմն էր, իսկ եթէ այժմ մի ուրիշն է սեպհականացի: Աստուած բարի վախում սոյ: Բայց արդէն վեց տարի է, որ ես ոչ թէ միայն չեմ թղթակցում «Մեղուին», այլ և չեմ կարողում նրան և նրա երեսն էլ չեմ տեսնում: Ուրեմն եթէ 1874 թուականից յետոյ որ և իցէ աշխատութիւն երեւել է «Մեղուի» մէջ այդ ստորագրութեամբ, դա իմն չէ, դա ոչ թէ կեղծ, այլ անմահաշին է: Բացի այդ՝ ազգութիւն և կրօնի ինչորի վերաբերութեամբ դեռ ես 1872 թուականին ես յայտնել եմ իմ հայեացքը նոյն իսկ «Մեղուի» մէջ «Նամակ Սարաւոսի» յօդուածի մէջ. այդ հայեացքը ինձ համար անշեղբիւ համոզմունք է եղել և կը մնայ միշտ: «Մեղու» կամակործան է ճշմարտութեան դէմ, պատճառ՝ այդ ճշմարտութիւնը ոչ ինքը, այլ «Մշակի» է արծարծել առաջին անգամ, և նա այս պրինցիպին հաւատարիմ կը մնայ մինչև վերջ, «Մեղու» կամակործան է ինքն իր դէմ, պատճառ՝ նրա գոյութիւնը գոչելու ժամանակը արդէն անցել է:

Թաց է իր բռնած ուղղութեան հետ, մի յամառ ժամանակակից հոգուն հակառակ տարբեր փայտալու է «Մեղուին» նրա թուաւոր դանդաղածի համար. այդ ամ տարին է, որ գիտակցաբար պղտորում է ջուրը միամիտ որսեր անելու համար. նրան ձեռքնտու չէ այն ազատ գաղափարը՝ որ քարոզում է «Մշակը»: Գուցէ «Մեղուն» իր հայտնական շուրջութիւնից մի բաժին ես ինձ կը տայ, բայց թող հաւատացած լինի, որ ես այնքան հեռու եմ ապրում, որ նրա բզդոցը անդօր է անքան տարածութիւնից լսողութեանս վրդովելու:

Իմ ծանօթների կասկածը փարատելու և զխաւորապէս այդ հարցի վերաբերութեամբ իմ հայացքը պաշտպանելով, պատուական «Մշակին» անկեղծ համակրութիւնս արտայայտելու նպատակով մի մերժեք, խնդրում եմ ձեզ, մի անկիւն շնորհել նամակիւ ձեր լրագրի էջերի մէջ:

Կ. Փամպուկեանց

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՒՐԻՒՄ

«Presse» լրագրին հեռագրում են Կ. Պոլսից, հոկտեմբերի 15-ից, հետեւեալը. Բ. Իրան Պրիզիէից ստացած տեղեկութիւնները հաստատում են այն լուրը, որ այս օրերս մի քանի մարդիկ յարձակուած գործեցին սուլտանական թարգմանի տան վրա, և չը նայելով նրա յուսահատ ընդլիմութեանը, սպանեցին տանտիրոջը և իր կրնկան: Սարգսպաններից պաշտպանվելու ժամանակ, նա աւազակներից երկուսին սպանեց և երկուսին վիրաւորեց: Բ. Գուռը հրաման ուղարկեց Պրիզիէի վարչութեանը, որ ամեն միջոցներ գործադրեն յանցաւորներին բռնելու և պատժելու համար:

ՖԻՆԱՆՍԱ

Լրագրիների մէջ կարդում ենք հետեւեալ տեղեկութիւնները:

Բօնապարտիստները հոգացին փոքրի շատէ զուարճանքը եւրօպական հասարակութեանը, որ չափազանց ձանձրացած է արեւելեան գործերի դանդաղ ընթացից: Նրանք հաւաքեցին Ֆրանսիոյի ցրկի մէջ և վճռեցին, որ բօնապարտեան ընտանիքի այժմեան ներկայացուցիչ իշխան Թերոմ, պէտք է հրաժարվի իր իրաւունքներից Ֆրանսիական դահլի վրա յօգուտ իր մեծ որդի, իշխան Վիկտոր Բօնապարտի Բայց իշխան Թերոմ հրաժարվեց ընդունել պատգամաւորներին և յայտնեց նրանց մի նամակով, որ ինքը ոչինչ բանից հրաժարվելու դիտաւորութիւն չունի և որ իր որդին չէ ընդունում բօնապարտիստների առաջարկութիւնը:

Այսպիսով բօնապարտեան կուսակցութիւնը այս անգամ պաշտօնապէս մնաց առանց առաջ որդի: Մինչև այժմ այդ կուսակցութիւնը կարող էր իր առաջնորդ համարել իշխան Թերոմին, որի իրաւունքները այժմ նա մերժեց: Այդ կուսակցութեան և բօնապարտեան ընտանիքի այժմեան ներկայացուցիչ մէջ մինչև այժմ եւրօպային յայտնի անհամաձայնութիւն չը կայ, այժմ այդ անհամաձայնութիւնը կատարված փաստ է: Բօնապարտիստներին այժմ մնում է միայն փոխել իրանց գրօշուկը և միանալ Ֆրանսիական միապետական միւս կուսակցութիւններից մէկի հետ: Միւսնայն ժամանակ միապետական և կղերական այդ կուսակցութիւնը որ միշտ պարծեցել է իր յիզափոխական ծագումով, անկարող է ամբողջապէս միանալ Ֆրանսիական միւս կուսակցութիւններից մէկի հետ:

Նրանց ամբողջապէս չեն ընդունի ոչ օրինականները և ոչ հանրապետականները: Նրանք մտադրում են իրենց անհատական շահերը պահպանել:

Բանց մնում է միայն դոնտաւան մասերի բաժանվելը:

Այդպիսի բաժանման հնարները այնքան ակնհայտ են, որ կարող է մի անսպասելի անցք պատահել Ֆրանսիոյի ցրկի մէջ Ժուլ կազմող պարտիների համար Բօնապարտիստները հասկանալով, թէ ինչպիսի ողորմելի դեր պէտք է խաղան այն կուսակցութիւնների մէջ, որոնց հետ ստիպված կը լինեն միանալ, գուցէ ստիպված կը լինեն իշխան Թերոմին առաջնորդ ճանաչել բօնապարտեան կուսակցութեան, որ այդ դէպքում մաքրված կը լինի կղերականներից և հանրապետութեան անհաշիւ թշնամիներից: Այդպիսի փոփոխված ձևով բօնապարտեան կուսակցութիւնը դեռ կարող է ապագայ ունենալ Ֆրանսիայի նման մի կրկին մէջ, որտեղ Ժողովուրդի մեծամասնութիւնը հեշտութեամբ է հաշտվում ընտրեալ միապետների հետ: Իշխան Թերոմ կարող է բաւական լինել Ֆրանսիոյի ցրկի մէջ եղած Ժուլից, բայց այդ Ժողովին մասնակցողները անուղղելի հարուած տուին իրանց կուսակցութեան գործին:

«Ելի» Նէյուս լրագրին Վիէնայից գրում են հոկտեմբերի 14-ին. Քաղաքական աղբիւրներից ստացված տեղեկութիւնների համեմատ Ֆրանսիան Արեւելեան հարցի վերաբերութեամբ Գերմանիայի և Աւստրիայի հետ համաձայնութեամբ կը գործի և կը կրեղիմանայ արտաքին կարգի միջոցների գործարկելուն: Այդ երեք պետութիւնները լաւ են համարել լուսթիանի գահընկէց անելը: Այդ պետութիւնները հարց են բարձրադրել ոչ թէ միայն սուլթանին գահընկէց անելու մասին, այլ և թիւրքաց դահլ մի աւելի ընդունակ ընտանիքի ներկայացուցչին առաջարկելու մասին: Արեւելեան հարցի այդպիսի լուծումը ամենամեղմանքն է համարվում:

Լրագրիներին փարիզից հաղորդում են հետեւեալը. Հեռագրիների և փոստային միւնիստր Կ. Կոշերի հոկտեմբերի 15-ին հանրապետութեան նախագահ Գրիվին ներկայացրեց միջազգային փոստային կոնֆերանսիայի անդամներին: Հանրապետութեան նախագահը ընդունելութեան ժամանակ շնորհակալեց կոնֆերանսիայի գործունէութիւնը, որ օգուտ կը տայ եւրօպային առևտրին և կը հաստատի խաղաղութեան և ազատութեան գործը: Նոր Ժողովուրդները, պատերազմողներից և նուաճողներից արդիւնաբերողներ և առևտրական դառնալով, աւելի մեծ օգուտ տուին խաղաղութեան և ազատութեանը, քան թէ քաղաքականութիւնը և փրկութիւնը թիւնը:

Առաջ Ժողովուրդները ապրում էին պատերազմներով և աւարներով, իսկ այժմ նրանք ապրում են իրանց արդիւնաբերութեամբ և նրանց փոփոխվով: Առաջ նրանք միմեանց ցարդում էին, իսկ այժմ փոխադարձապէս հարստանում են: Նիդերլանդների փոստային դիւստր դիրեկտորը շնորհակալութիւն յայտնեց Ֆրանսիայի հիւրանկարութեան համար և յոյս տուեց, որ կոնֆերանսին բաւականացուցիչ հետեւանքների կը հասնի:

ԱՐԵՎԵԼԵԱՆ ԳՈՐԾԵՐ

«Հաւասի» ընկերութեանը հեռագրում են հոկտեմբերի 15-ից: Այսօր չեքնօգործական իշխանի պատուաւոր զօրքրի ուղեկցութեամբ հասաւ Յետինի չեքնօգործական զօրքրի գլխաւոր հրամանատար Բօթօ Պետրովիչ: Չեքնօգործական իշխանը ինքրեց Անգլիայի և Ֆրանսիայի ներկայացուցիչներին ներկայ գտնվել, երբ կը սկսվեն բանակցութիւնները: Ինքրեց հաւատարմագրի հետ Իուլցինիս յանձնելու մասին:

Մասնագրտա լրագրին հոկտեմբերի 15-ին հաղորդում են, որ թիւըքերը բնկղում են Զմիւռնիայի նաւահանգստի մէջ տօրակներու որպէս զի բնկղմանը միացեալ նաւատորմին մասնէ Զմիւռնիայի նաւահանգստը, թիւ պետութիւնները այդպիսի կարգադրութիւն անեն Կառավարութիւնները բնկղում են այն հարցը, թէ Կոլլեկտիօն յանձնելը Զերնօգօրիային արդեօք կարելի է հարցի բաւականացուցիչ փոխ համարել, որպէս զի կարելի լինի արձակել միացեալ նաւատորմի թիւը քաց չըթաքերակա յանդուգն բովանդակութիւնը դուցէ կը խանգարէ նաւատորմի յետ կանչելու, որովհետեւ ուրիշ կերպ նաւատորմի թէ Եւրօպայի վախճանը Կրան սպառնալիքներով: Թիւըքը վերջին երկու շրջաբերականներին յանդուգն խնդրարութիւնը վերաբերում են Մուսուրու-օվալային, որ հաւատացնում է սուլթանին, իբր թէ պահպանողական կուսակցութիւնը Անգլիայի մէջ աւելի զօրեղ է, քան թէ ազատամիտ կուսակցութիւնը:

Կ. Պոլսից «Պոլիտ. Կորրես» լրագրին գրում են հոկտեմբերի 12-ին: Զերնօգօրիական հարցի պատճառով պատահած վերջին դժուարութիւնները կարող են դուրս համարվել թէ Թիւրքիայի և թէ ամբողջ աշխարհի համար: Բ. Կուռը կարող էր նրկատել, թէ ո՞ր կողմն էր տուլիս բարեկամակաւ, և անշահաւոր խորհուրդներ: Դեռ հոկտեմբերի 9-ին զօրծերի գրութիւնը չափազանց խնդրեցէք էր և խաղաղութեանը վրաւանդ էր սպառնում: Անգլիական կառավարութեան զայրոյթը, որ վերաւորված էր Բ. Կրան բռնած ընթացքից, առիթ էր տալիս նշնադրելու, որ Անգլիան ստիպողական միջոցներ կը գործարդէ: Կօնստնի միջոցով տրամադրութիւնը երևում էր այն առաջարկութիւններով, որ անգլիական կառավարութիւնը անում էր միւս պետութիւններին: Հարցը նրանումն էր, արդեօք պետութիւնները կրնաւենէին Անգլիայի այդ առաջարկութիւնները: Եթէ Բ. Կուռը շարունակէր իր յամտութիւնը, պետութիւնները ստիպված կը լինէին Անգլիայի հետ համաձայնութեամբ գործել: Անգլիական ղեկավարանաւոր սպառնալիքներ տրվեցան թիւըքաց արտաքին գործերի մինիստր Ասիմփաշային: Այդ պատճառով Ասիմփաշա իր օգնական Արտին Դարեանի հետ այցելեց բոլոր վեց պետութիւնների ղեկավարներին: Բ. Կրանը յայտնի էր, որ աւստրիական, գերմանական և ֆրանսական կառավարութիւնները մտադիր չեն անփոփոխ ընդունել Անգլիայի առաջարկութիւնները: Մի և նոյն ժամանակ այս երեք պետութիւնները առաջարկում էին Բ. Կրանը, որ սա ամեն կերպ աշխատէ դժուարութիւնների առաջն առնելու և հնարաւոր զիջումներ անելու: Բ. Կուռը գոնեաւ որ և է զիջում պէտք է անել, որ եւրօպական պետութիւններից մի քանիսը իրան պաշտպանէին Դերմանական ղեկավար յայտնեց թիւըքաց կառավարութեանը, որ եթէ Կոլլեկտիօն յանձնելի Զերնօգօրիային, պետութիւնները ի նկատի կառնեն այդ հանգամանքը և միւս հարցերի վճռելու ժամանակ շատ չեն պահանջի: Այդ խորհուրդը անկատար մնաց և մինչև անգամ զրա պատճառով սուլթանը բարկացաւ: Մի և նոյն խորհուրդը տուեց լիւրքաց կառավարութեանը մի այլ հարեան պետութեան ներկայացուցիչ: Այս անգամ Բ. Կուռը աւելի խնդրի կերպով վարկեցաւ: Բիզանտիոն հրաման ստացաւ իր զօրքերը դուրս բերել Կոլլեկտիօնից: Այդ լուրը Կ. Պոլսի մէջ ուրախութեամբ ընդունվեցաւ: Այնուամենայնիւ անգլիական ղեկավար պարոն Գօշեն

հաւատացնում էր, որ Թիւրքիայի այդ դիջումը չափազանց աննշան և ծիծաղելի է և որ հարկաւոր է ստիպողական միջոցներ գործարդել: Բ. Կուռը շարունակում է իր պատրաստութիւնները: Զինուորական միսիսարի հրամանով այժմեւոր ստացած իւրքը օժիցները հրաւիրված են ծառայութեան: Բացի այդ թիւըքաց կառավարութիւնը պատուիրել է 600 տօրակը ինկլմել թիւըքաց նաւահանգ ստների մէջ: Այդքանը բաւական է համարվում նաւահանգիստները պաշտպանելու համար: Թէ էտ արտաքին գործերի միսիսարի օգնական հայ Արթին Գադեան բարեխղճաբար էս կատարում իր պաշտօնը, այնուամենայնիւ երկի նա կարճակի՞ր ծառայութեանց: Հաւատացնում են, որ պ. Գօշեն անհամբերութեամբ սարսում է, որ իր կառավարութիւնը արձակէ իրան ղեկավարի պաշտօնից և ինքը թողնէ Կ. Պոլիս:

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐԱԿԱՍՏՆԻՑ

Քարիդ. 4 հոկտեմ. Այսօր սպասվում է մեր քաղաքում Սադրէզամը, ժողովուրդը ընդ առաջ գնաց: Շահի այդ առաջին վեզիրը այժմ նշանակված է Ատրպատականի ընդհանուր կառավարիչ և նորին մեծութեան Քաղաքապետի օգնական, որը Քարիդում է նստում: Ամեն մարդ յոյս դրած է Սադրէզամի վրա, թէ նա կը գա և վերջ կը դնի քրդերի անկարգութիւններին, որով ամբողջ Ատրպատականը սարսափի մէջ է գտնվում: Տեսնե՞ք ինչ կը լինի: Շահը սաստիկ բարկացած է քրդերի նարպասականում կատարած բարբարոսութիւնների մասին: Պատմում են, Նորին մեծութիւնը մի սպանալի ճեռադիր է ուղղել Սադրէզամի վրա, իսկ իր Թիւրք-աղային, որը համարեա զանազան իշխան է հայոց հին Արտաղ գաւառում, Հեռագրի բովանդակութիւնը այս է. «Հասնում լինի այն հարցը, որ մեր կառավարութիւնը ինչու է նստում և չէ յիշարգուլլալի նման մի քուրդ իմ երկիրը քարոքանք է անում, իսկ դու աչքերդ բաց-բաց նայում ես...»: Հեռագիրը վերջանում է այս խօսքերով. «Ես օրվայ մէջ փամբ դրեմք պիտի ուղարկեմ Թէհրան, կամ Նիս-Իրաքուլլազի գաւառը...»: Այդ երկու գրութիւններից արդեօք որը պիտի տար թէհրան, այժմ դժուար է վճռել: Պարսիկների ինքնասիրութիւնը անստիկ լիաւարված է քրդերի անակնկալ յարձակումներից և նրանց դառած յաջողութիւններից: Միանգամայն հայ և պարսիկ բնակիչների կոտորածը և մի քանի հազար հոգի մէջից մէջ արելը այնքան չը զայրացրէ պարսիկներին, որքան կատարեցան նրանք, լսելով, որ քրդերը կարել են տեղային հողերաւան գլխաւորի, մուշտիլի, դուրի: Այդ արդէն յայտնի ցոյց էր պարսիկների իշխանական զգացմունքը վերաբերելու համար: Մուսնի Նիս-Իրաքուլլազի կտրել է տալիս Միսիս մուշտիլի դուրի: Բայց ժողովրդի բարկութիւնը այնչէ նարպասի չի կարող հասցնել, քանի որ նրա ձեռքում զէնք չը կայ: Այդ դեպքում ինքը կառավարութիւնը պէտք է պատժէ քրդերի անզգամութիւնը: Իրժեքախաբար կառավարութեան զօրքերը այժմ Ատրպատականում բոլորովին կենտրոնացած չեն: Քարիդուց ուղարկեցին քրդերի դէմ Էնթուզ-Սալթանային, որը տարաւ իր հետ 12,000-ի չափ ճեռակ և ճեռակաօր: Նա ունի իր հետ թնդանօթներ և մեծ քանակութեամբ ռազմավոր: Բայց տակաւին մի նշանաւոր գործողութիւն չի կատարվել, որովհետեւ դեռ թշնամուն չի հանդիպել: Թէհրանից ուղարկված է քրդերի դէմ արքայազն Համադ-Միրզան (Հէյմաթ-Վոլլա) 20,000 զօրով, բայց ճանապարհի երկարութեան պատճառով դեռ չէ հասնում: Արքայազնի զօրքերի մէջ գտնվում են մի քանի եւրօպացի օֆիցերներ, և ռուս պոլովոյիկ Պամանուսովը, որոնց մի քանի տարի առաջ Շահը բերել էր տուած իր վիսուորներին կրկնելու համար: Այդ զօրքերը դալիս են Համադանի և Գրմանայի վրայով: Մազուլից գնում է քրդերի դէմ, Խոյ և Սալմաստ գաւառների վրայով, լի-լիանի որդի Քէյմուր աղան իր թաջ ձիւարներով և ճեռակներով: Քրդերը ոչ բից այնքան երկիւղ չունեն, որքան թէյմուր-աղայից, որից շատ անդամ ծանր հարուածներ են ստացել: Ուսմում մեծ պատրաստութիւններ է տեսնում

քրդերի դէմ Իգրա-Վոլլան, որը 10,000 զինուորների զօրապետ է. նա դիմուորում է, բացի իր զօրքերից, թէ քաղաքի և թէ գաւառի բնակիչներին: Մինչ պարսից կողմից ահաբեկումներ են ռազարկվում քրդերի դէմ, Նիս-Իրաքուլլազի, կարծես, արջամարում է այդ բոլորը: Դեռ մի քանի օր առաջ նա հրատարակեց իր յանդուգն շրջաբերականը, թէ չափն մի երկիր, որ չի խոնարհվի մարգարէի նոր խալիֆայի դրօշին, սրի և կրակի ճարակ կը դառնայ... Պարսից Սովուկ-Բուլախ քաղաքը արդէն նշանակված է որպէս մայրաքաղաք քրդական այդ ցնորամիտ պետութեան: Նիս-Իրաքուլլազի իր գաջը դրել է Բոգ-մէջլիի կապոյտ մզկիթին մէջ: Նա իր հրոսակները, որոնց թիւը, որպէս հաւատացնում են, հասնում է 70,000-ի, բաժանել է երկու մասն, մի մասին առաջնորդում է Նիսի երկր որդին, միւս մասին Նիսի կրտսեր որդին: Քրդերի նշանաւոր ցեղապետները դրանց հրամանին ներքից զօրապետների պաշտօն են կատարում: Իմ նախընթաց նամակում յայտնել էի, որ Նիս-Իրաքուլլազի կրտսեր որդին ասպատակեց Ուրմի լճակի արեւելախախային գաւառները, որպիսի են՝ Սովուկ-Բուլախ, Բինսար, Միանդաբ և Մարաղա, որտեղից մի երկու օրվայ ճանապարհ է մինչև Քարիդ: Այժմ լուում էնք, որ Նիսի միւս որդին, երեցը, ասպատակել է Ուրմի լճակի հարաւային գաւառները, որպիսի են՝ Սուլուզ, Ուշնի, Բարանդուզ և Ուրմի գաւառի մի մասը: Որտեղից որ անցնում են այդ նոր մանգոները իրանց ետեք թողնում են արեւն, կրակ և աւերմունք: Յիշեալ գաւառների հայ, ասորի, հրէայ, և պարսիկ բնակիչների մեծ մասը կոտորած են: Քուրդ հրոսակների մի մասը մնում է արած երկրների վրա, բռնելով ամբողջ դիքերը, իսկ միւս մասը տեղափոխում է յփրտակի ձաւոր և կողորուրդ դէպի Թիւրքիա: Կողորուրդ են բնակիչների շաղկիկը սկսած մինչև նրանց անասունները և տնային կարասիքը: Կոտորում են առանց խնայելու սեռի և հասակի: Քրդերի ասպատակութիւնների ժամանակ մեծ վնաս հասաւ Պարսկաստանի հայ փաճառականներին, որոնք Սովուկ-Բուլախում ահաբեկ գործեր ունէին: Պէտք է ասած, որ այդ փորձի քաղաքը միակ քաղաքն է ամբողջ Պարսկաստանում, որ կարելի է քրդաբնակ կոչել: Այստեղ շատ հիթ ժամանակներից յետոյ բնակվում էին քուրդ աղանակները, որոնք տէր էին բնակարան կալուածներին և զիւղերի: Կորցնելով նախնական կիները պարզ ձեներ, երբ այդ աղանակները ընդունեցին պարսկական յայտնութիւնը, հեղհեղեց սկսեցին աղքատանալ և ծանրաբեռնվիլ պարտքերով: Նրանց կալուածները և դիւղերը անցան հայ փաճառականներին ձեռքը, որոնց պարագամուշտից մէկն էլ այն էր քուրդ աղանակներին տոկոսով փող տալ: Այդ փաճառականներից շատերը թէն Քարիդում են բնակվում, բայց ռուսաց և անգլիացաց հպատակներ են: Չը գիտեմ, Քարիդի ռուսաց և անգլիական հիւպատոսները ինչ միջոցներ կընդունեն պաշտպանելու իրանց հպատակների շահերը, որ այժմ փառնդի է ենթարկված: Տարակոյս չը կայ, որ եթէ քրդերը մշտապէս կը տիրեն Սովուկ-Բուլախին, հայ փաճառականները կը զրկվեն իրանց զիւղերից: Նրանցից շատերը փախան ճէնց այն ժամանակ, երբ լսեցին թէ քրդերը պէտք է յարձակում գործեն այդ քաղաքի վրա: Մէկը Նազարբէկեան եղբայրներին գրել է ընկած քրդերի ձեռքը, այդ եղբայրները ունեն Սովուկ Բուլախում ահաբեկ քանակութեամբ կալուածներ, դիւղեր և անասուններ: Իմ անցեալ նամակներում ես ակնարկել էի այն քաղաքայտ ճգնաժամութեան վրա, թէ քրդերի այժման շարժումը թիւըքաց է թիւըքաց կառավարութիւնից, Եւրօպային ցոյց տալու համար մի բարբարոսական զօրութիւն, որին Կ. Պոլսի մահմեդական մամուլը աշխատել է կոչել քրդական մի ու թիւըք: Այժմ բոլորովին ստուգվում է այդ ենթադրութիւնը ակնատեսների խօսքերով, որոնք պատմում են, Նիս-Իրաքուլլազի հրամանի տակ գտնված 70,000 հողին բոլոր քրդեր չեն, այլ մի մասը թուրքեր են, գուցէ թուրք ղեկաւորներ, միայն քրդի ձեռով հաղված: Այս տեսակ խաբարակ քրդական մի ու թիւըք կազմել Բ. Կուռը իրան խաղաղ քաղաքականութեան վերին փորձերի մէջը պէտք է համարել: Եթէ թիւըքաց կառավարութիւնը ինքը մասնակից չը լինէր քրդական այդ շարժմանը, նա կարող էր շատ ճիշտութեամբ արգելել: Երեւակայ ցեղ, ինչպէս կարելի է հաւատալ, որ 70,000 հոգի, ըս-

կեալ Ամերիկի և Նեհրից որոնք Մուսուլի և չին Նիսուէի մերձակայքում են) արշաւանք են գործում դէպի Պարսկաստան, թիւըքաց երկրների վրայով, և թիւըք կառավարութիւնը այդ մասին ոչինչ տեղեկութիւն չունի: Եթէ նա գիտէր, բայց այնքան ուժ չունէր, որ կարողանար արգելել քրդերի արշաւանքը դէպի մի հարեան և բարեյամ պետութիւն, կարող էր նախապէս զոռչացնել պարսից կառավարութեանը, որ իրանց սահմանների վրա զօրքեր դնէր, որպէս զի քրդերը նրանց անպատրաստ իմասկի մէջ չը դնէին: Տարակոյս չը կայ, որ պարսից կառավարութիւնը շարքերով քրդերին կը վաճէ իր երկրից, և մի և նոյն ժամանակ եւրօպական պետութիւնների ատենան առջև կը մերկացնէ Թիւրքիայի բոլոր խաղաղութիւնները, պահանջելով, որպէս պատերազմական տուգանք, այն ահաբեկ մասնները, որ քրդերը հասցրին Պարսկաստանին: Կատարաւորեցին այն չէ, որ քուրդ բարբարոսութիւն է գործում—դատաւարութեւն այն է, որ Թիւրքիան սնուցանում է իր մէջ այս տեսակ հաղաններ և ինքը արհեստական կերպով աւելի բորբոքում է. աւելի խրախուսում է նրանց վայրենութիւնը: Դեռ ևս եւրօպան աշխատում է պահպանել մի այսպիսի ճիշատ պետութիւն... ***

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ ՄԻԱՋԳԱՍՏԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒՐ, 15 հոկտեմբերի: Բանակցութիւնները Զինատանի հետ շարունակվում են Ս. Պետերբուրգի մէջ: Նրանք վերջանում են: Բիւջով յաճախ այցելում է Յէլենին: «Նոյնաստի» լրագիրը լսել է, որ Լիվադիայի մէջ եղած խորհուրդի ժամանակ հաւանութիւն են ստացել կոմս Լօրիս Մեխլեովի վեց նախադիմներ, որոնք վերաբերում են պետական վարչութեան և մամուլի զանազան վերանորոգութիւններին: ԴՈՒԲԻՆ, 14 հոկտեմբերի: Գորստեր հրաւիրական տուեց, չը համակրելով իրանդական հողային միութեան առաջնորդների դատաստանական հաւածանքներին: ԼՕՆԻՍ, 16 հոկտեմբերի: Ծօրստերի հրաւիրվում մասին տարածված լուրը հերքվում է: ԸԱԳՈՒՅԱ, 16 հոկտեմբերի: Թիւրքաց հաւատարմատար, որ տանում էր հրովարտակ, որով Կոլլեկտիօն բնակիչները հրաւիրվում էին չընդդիմանալ Կոլլեկտիօն յանձնելուն, սպանված է: Անգլիական նաւատորմի թիւըքաց հարցած է 18 նաւերի: ՀՈՍՄ, 16 հոկտեմբերի: Պատգամաւորների ժողովը հրաւիրված է հաւաքվել Նոյեմբերի 3-ին: ՍՕՅԻԱ, 15 հոկտեմբերի: Այսօր բացվեցաւ բոլորական ազգային ժողովը: Ի խանի բացակայութեան պատճառով զահական ճառը կարգաց միսիստր-նախագահ Յանկովի ձառը խաղաղաւոր է և շնորհակալութիւն է յայտնում Ռուսաստանին: ԲԵՐԼԻՆ, 16 հոկտեմբերի: Այսօր բացվեցաւ պրոսական սէյմը: Միացեալ խորհուրդը հաւանութիւն տուեց այն առաջարկութեանը, որ սօցիալիստներին վերաբերեալ օրէքի հիման վրա հասարակական հանգստութիւնը խանգարող անձանց արգելի մնալ Համբուրգի, Ալտմի, Վանդորկի, Պիններբրգի, Լաուենբրգի և նրանց շրջականների մէջ: Այդ վճիռը ոյժ կունենայ մի տարի շարունակ: Ս. ՊԵՏԵՐՔՈՒՐ, 16 հոկտեմբերի: «Նոյնաստի» լրագիրը հաղորդում է, որ կոմս Լօրիս Մեխլեով Լիվադիայից ուղևորվեցաւ: ՊԵՏԸ, 15 հոկտեմբերի: Կայսերի յայտնեց պատգամաւորներին, որ Գերմանիայի և Աւստրիայի դաշնակցութիւնը անսասան է: Աւստրիան մտադիր չէ Սերբիային զիջումներ անել:

ԲԵՐԼԻՆ, 15 հոկտեմբերի: Միսիստրական ղեկաւորութիւնները շարունակվում են: «Բասով» լրագիրը հրաւիրում է բոլոր կուսակ-

ՄԱՌԵՆ ՄԻ ՔԱՆԻՆ ԵՐՈՎ ԵՐԵՎԱՆԵԱՆ
Հյուպատոսին՝ ժրա, առևտրական բանկի տակ-
վա ընթացիկ տանը Տ. ԷՄՄԱՐԵԻ խնամուխի մե-
ծախարհում զանազան ԱՌԻՄՈՒՄԻՆՈՒՄԻ ՌԻՔԻՆԻ-
ՆԵՐ իրանց տեսակով միտել ժԱՄԱՑՈՒՄԻ ՇԵՂ-
ԻԱՆԵՐ առևրիկական ԿՐԻՍՏՈՐԻՑ, որոնք կա-
ռուղ ենթ միջոց ոսկու հետ մետաղի արժա-
արարու թեամբ։ Այդ կարծիք շղթաները,
որոնց մեք կամենում ենք տարածել արդյո՞
հարկահի մեջ իրանց զինք առևրի հետ
տրվում մեք բոլոր ներկայ սոցիալիզմի մոտ-
վեր 1 ր. 50 Կ. և 2 ր. Որպես զի ամենը
գուռու քաղեն այդ դեպքին, իւրաքանչիւր
նոր առևտոււ է ընծայ ՄԻ ԱՐԿԻԻԿ շապիկ
ՕՃԱԿՆԵՐՈՎ, կամ կանաչի. ԱՐՈՇԿԱ և ՕՂԵՐ,
առևտուրը տեւում է առաւօտան 9 ժամից
ինչև երեկոյան 6 ժամը։

12—3 ԴՈՒՐԸ ԱՊՐԻՆ 50—
15—52

